

عنوان مقاله:

ارائه چارچوب و راهنمای طراحی شهری خیابان حضرتی شیراز با رویکرد پیاده مداری

محل انتشار:

نخستین کنفرانس بین المللی معماری و شهرسازی طراحی پایدار و فراگیر برای همگان (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

عباس همایون - گروه معماری، واحد لار، دانشگاه آزاد اسلامی، لارستان، ایران

عبدالحسین ظریفیان مهر - گروه معماری، واحد لار، دانشگاه آزاد اسلامی، لارستان، ایران

خلاصه مقاله:

در گذشته پیاده روی، به عنوان اصلی ترین الگوی جابجایی مردم در داخل کانون های زیستی به شمار می رفت. به دنبال وقوع انقلاب صنعتی و تسلط خودرو در شهرها منجر به فراموشی موضوع عابر پیاده شد. پس از بروز مشکلات ایبی همچون افزایش سوخت های فسیلی و افزایش آلودگی هوا، افزایش تصادفات و تلفات انسانی به واسطه استفاده بیش از حد از وسایل نقلیه شخصی، رویکرد برنامه ریزی شهری در چند دهه اخیر در جهت احیا موضوع امکان افزایش قابلیت پیاده مداری در شهرها شکل گرفت. در این پژوهش خیابان حضرتی شیراز یکی از اصلی ترین معابر شمالی- جنوبی بافت تاریخی شیراز و دارای ترافیک بالا انتخاب گردید با توجه به دسترسی های فراوان در مسیر معبر و وجود دسترسی های مستقیم مراکز عمده جاذب سفر مانند شاه چراغ و همچنین تردد بالای عابرین پیاده در این محور و کنترل دسترسی آنها به این محور با مشکلات متعددی همراه بوده است که می توان از دلایل اصلی این محور با رویکرد پیاده مداری برشمرد. با استفاده از روش SWOT جهت شناسایی قوت ها، ضعفها، فرصت ها، تهدیدها در ارتباط با مولفه های اثر گذار بر پیاده مداری در محور حضرتی انجام شده است. مطالعه حاضر به ارائه راهکارها و راهبردهایی جهت ارتقا پیاده مداری در محور حضرتی پرداخته است که می توان به افزایش سرزندگی از طریق ایجاد تنوع و افزایش نفوذپذیری، افزایش انعطافپذیری در عملکرد و کالبد و بهبود ایمنی و امنیت محور اشاره نمود. و در پایان با کمک اسناد طراحی شهری از جمله چارچوب طراحی شهری و راهنمای طراحی شهری با ارتقای کیفیات مختلف طراحی شهری در محدوده مورد مطالعه می توان موجب ارتقای کیفیت پیاده مداری در خیابان حضرتی را فراهم آورد.

کلمات کلیدی:

پیاده مداری، چارچوب طراحی شهری، راهنمای طراحی شهری، فضای شهری، خیابان حضرتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1192867>

